

Garažne hiše ne bo?

Potem, ko je 26. septembra letos izvršni svet skupščine občine Bežigrad sprejel sklep o javni razgrnitvi osnutka spremembe in dopolnitve zazidalnega načrta za območje zazidalnega otoka soseske BS-7 Bežigrad, je bil osnutek mesec dni razgrnjen v prostorih občinske skupščine Bežigrad in krajevne skupnosti Urške Zatlje na Bratovževi ploščadi.

Osnutek spremembe zazidalnega načrta se nanaša na območje Titove ceste (njen vzhodni del), Čerinovo ulico na zahodu, cesto Ježica na severu in ulico 7. septembra na jugu, kjer je predvidena na severnem delu izgradnja trgovskega centra s spremljajočimi objekti, na južnem delu pa ureditev spominskega parka. Opuščena pa je namera za zgraditev predvidene garažne hiše.

V enem mesecu, torej času, v katerem je bil načrt razgrnjen se je verjetno nabralo veliko pripomb in tudi kakšnih umestnih predlogov glede spremembe zazidalnega načrta od prizadetih,

ostala zelenica, ki je že urejena v spominski park. Ne gre pa mi v glavo, zakaj siliti v gradnjo na severno stran Ruskega carja – na krasno rodovitno njivo in skrbno gojen travnik. Pišete, da bomo morali uvažati še več mleka in mlečnih izdelkov, uničujemo pa skrbnim obdelovalcem za življenjske potrebe, dobro zemljo. Ali ni kje urbanistično bolj primerne prostora? Na primer: prostor pri semaforju, kjer so že podrti hiši, je dovolj velik. Tudi v centru Ljubljane so blagovnice pogobljene v klet in dvignjene v nadstropja?

Potem je tu še ogromen prostor med Glinškovo ploščadjo in Mucherjevo ulico, kjer bi lahko zgradili trgovski center, saj vsi prebivalci v soseski nismo utesnjeni, zraka je dovolj in tudi otroških igrišč.

Odgovorni delavci naj v Dnevniku (20. oktober) preberejo članek z naslovom "Bomo hrano pridelovali ali uvažali". Beremo: "Tudi v prihodnje bomo morali jesti". Nek arhitekt, ki je prišel po daljšem času v Ljubljano, pa je zapisal, da je v mestu preveč betona in je kritično ocenil urbanistično ureditev našega mesta. Torej po vsej Jugoslaviji so gradnje potrebne, vendar je treba obdelovalno zemljo le čuvati.

Prav v tem času obnavljajo cestniški na Črnučah. Po mojem bi bilo potrebno prehod za pešce zarisati še na prostoru pred gostilno Rogovilc. Kazalo bi potegniti nekoliko širši prehod, kajti po obisku gostilne nekateri občani v svoji hoji niso najbolj trdni, posebnost v večernem času.

Pa še ena stvar me moti. To so tovornjaki, ki parkirajo po Črnučah. Ali se ne bi dalo urediti, da bi parkirali kje drugje, denimo na Nemški cesti, kjer je za to urejen prostor?

Ivan Pavšič, Glavarjeva 47

Odgovor:

O vprašanju, ki ste nam jih postavili, smo se pogovarjali s tovarišem Vinkom Kotarjem z Republiške skupnosti za ceste, ki je pristojna za ureditev problemov, ki jih navajate. Tovariš Kotar nam je razložil, da je republiška skupnost za ceste zadolžena za označevanje prehodov za pešce na cestniški. V isti sapi pa je pristavil, da ne bi bilo težav z označbo prehoda za pešce tudi pred gostilno Rogovilc, če je to funkcionalno in v skladu z zakonom. Omenil je, da se zainteresirani občani s takšno prošnjo lahko obrnejo na dežurno službo za vzdrževanje cest pri republiški skupnosti za ceste, kjer bodo njihovim željam radi prisluhnili, le če bodo upravičene. Za tovornjake pa je že precej časa urejeno parkirišče na Nemški cesti.

Naš preljudi kruhek

Zakaj se kruh tako drobi? To vprašanje velja predvsem za beli kruh. Miza je polna drobtin in drobtinic, ko ga režeš. Ali nas že navajate pobirati drobtinice ob bližnji podražitvi?

Ob vsaki večkratni letni podražitvi je že in še bo tako, da bomo celo s tal pobrali drobtino in jo poljubili, kot smo videli to delati naše babice in prababice. Spoštovali so kruh drugače kot sedanjí rod. Kmetje so nekoč imeli in jedli celo do štirinajst dni eno peko kruha. Poznala sem uglednega profesorja, ki ni pustil zavreči koščka kruha. Nalomil si ga je, več dni starega, suhega, v kavo ali pražganko.

Danes vidimo v smetiščih velike kose, celo cele kilograme zavrnjenega kruha. Dobro, da se še najdejo ljudje, ki ga nabirajo za zajce ali prašiče.

Svež kruh ni ni preveč zdrav. Starejši kruh se da uporabiti v gospodinjstvu za marsikaj: za drobtine, jajčni praženec, kruhovo jabolčno grmado in drugo.

Torej ne razmetavajte s kruhom! Pekom pa svetujemo, naj potrošnikom pečejo primeren kruh in ne drobtin ali pa s kruh s pražgano skorjo oziroma s skorjo, belo kot papir. Kruh je vsak dan na mizi, drago ga plačujemo, zato želimo, da bi bil, kot bi moral biti.

O. K.

Odgovor:

Nadvice smo bili veseli vašega poduka o kruhu in upamo, da ga bodo upoštevali tudi naši bračci. Na obisku v pekarni Bežigrad na Samovi cesti smo izvedeli, da ves kruh pečejo pod enakimi pogoji, torej ne bi smel biti premalo ali preveč zapečen. Na barvo skorje vplivajo dodatki, predvsem sladkor. Če ne boste zadovoljni s kakovostjo kruha, v trgovini prihodnjic povprašajte, iz katere pekarnje je, pa ga potem odnesite kar v pekarno, kjer vam bodo radi prisluhnili.

V pekarni na Samovi cesti pa smo izvedeli tudi zanimivo novost, saj so pred kratkim dali na tržišče dva nova izdelka: »Samov« kruh in lepinje, ki jih dostajajo v Ljubljani nihče ni pripravljaj. Z vašim pamtom se strinjamo, zapisati pa bi kazalo tudi kaj o velikih denarjih, ki jih na drugih področjih, tako kot kruh, mečemo v smeti.

pisma bralcev

za boljše in smotrnejšo ureditev omenjenega teritorija. Te pripombe in predloge bo treba v nadaljnjem postopku vsekakor upoštevati.

Vsekakor pa se mi zdi vredno poudariti naslednje: Lepo je, da je ta sprememba upoštevala izgradnjo trgovskega oz. nakupovalnega centra, saj prebivalci soseske in bližnje okolice tak center (če pa tega ne, vsaj trgovino,

stično ureditev našega mesta. Torej po vsej Jugoslaviji so gradnje potrebne, vendar je treba obdelovalno zemljo le čuvati.

O. K. Mucherjeva 8

Odgovor:

Na zboru stanovalcev krajevne skupnosti Urške Zatljeve so obširno spregovorili o načrtih

ki bi ustrezno zadovoljila njihove potrebe), že dolgo in željno čakajo; tudi glede spominskega parka, pa povečanja gostišča »Ruski car« itd., ni pripomb.

Iz zazidalnega načrta črtati graditev garažne hiše, to se mi pa zdi neumnost. Vemo, da je problem parkiranja in garažiranja prevoznih sredstev velik in postaja vedno večji, da lepo cvete črna kupčija in prekupčevanje z garažami, iz česar je jasno razvidno, da ljudje garaže potrebujejo, ali bolje, da si jih žele kupiti. Toda garaž ni.

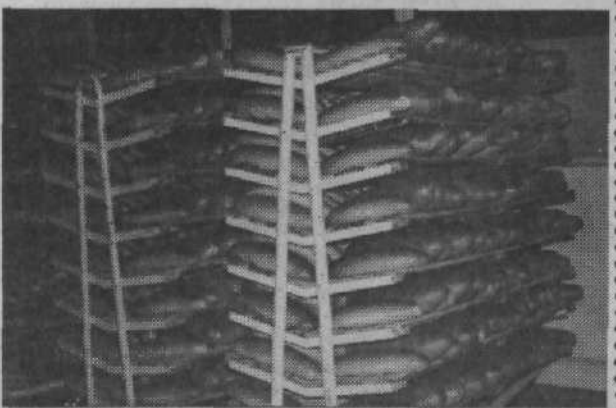
Torej je črtanje garažne hiše iz kompleksa soseske nepotrebno, kajti, prvič, s prodajo, menim, ne bi bilo problema, drugič je pa to objekt, ki mora nujno obstajati in funkcionirati v tako velikih soseskah, kot je soseska BS-7, tretjič pa tudi teren omogoča graditev takega objekta, če že ne nad pa pod zemljo.

Glede na vse to, menimo, da bi lahko združili graditev spominskega parka in garažne hiše, ali vsaj podzemnih garaž, kajti ne smemo gledati le na lepo (vizualno) urejeno sosesko, na lepo arhitekturo, gledati moramo predvsem na funkcionalnost in koristnost graditve takih velikih naselbin, še bolj pa na udobje in dobro počutje ljudi, ki tu živijo. K temu pa vsekakor pripomorejo poleg parkov, trgovin, bifejev, itd., tudi garaže. Poleg tega pa bi s takimi združitvami (zelenih površin in podzemnih objektov) v mnogostem prispevali tudi k naporom za varčevanje s prostorom, k naporom za lepo in zeleno okolico.

M. K.

Zakaj trgovina na rodovitni njivi?

Ob razpravi o zazidalnem načrtu za območje BS-7 je treba pohvaliti to, da bo pri Ruskem carju

»Veliko stvari lahko čaka, vendar ne otrok. Otroku ne moremo reči – »jutri«. Njegov čas je »danes«. V letu otroka so pod tem geslom v domu družbenih organizacij Stadion pripravili izredno privlačno razstavo ročnih izdelkov in risb cicibanov iz bežigradskih vrtec. Za razstavo je veliko zanimanje, iz dneva v dan si jo prihajajo ogledovat mladi iz vrtec in bežigradskih šol, pa tudi številni občani, ki prihajajo na razne sestanke v družbeni dom.

Za Dan republike bodo v delovni organizaciji Commerce na Einšpielerjevi ulici pripravili likovno razstavo del akademskega slikarja Franceta Godca. Delavci te delovne organizacije so si v novi poslovni stavbi ogledali že več razstav in vse kaže, da bo tradicija tudi ostala v prihodnje.

V Bežigradski galeriji bodo 4. decembra ob 18. uri odprli novo razstavo. Svoja dela bo predstavil mladi kamniški akademski slikar Dušan Lipovec. Razstavljena bodo pred-

Sprehod po kulturi

vsem olja – krajine, katerih značilnost je v tem, da slikar obdeluje isti motiv na različne načine. Galerija je odprta vsak dan od 10. do 13. in od 17. do 20. ure.

V okviru medmestnega sodelovanja Zagreb – Beograd – Sarajevo – Ljubljana bodo v teh mesecih od 15. do 25. novembra štiri koncerti pod naslovom »štiri mesta –

štiri umetniki«. Bežigradčane bo zastopala mlada pianistka Eva Uršič, ki bo predstavila občinstvu prijateljskih mest dela Marijana Lipovška. Turneja štirih mest se bo končala v Ljubljani.

V družbenem domu Stadion so zaprli zanimivo razstavo o aktivnostih ob akciji »Nič nas ne sme presenetiti«. Skupaj sta pripravila občinski

štab za civilno zaščito in krajevna skupnost, s fotografijami in drugim dokumentarnim gradivom pa so predstavili najrazličnejše aktivnosti s tega področja v letošnjem letu, poseben poudarek pa je bil na zaključku akcije.

Razstavni prostor v družbenem domu Stadion ni prazen niti za hip: 16. novembra so odprli razstavo del Martina Veleberja-Tineta. To je njegova deveta samostojna razstava, njegova olja pa slikajo pokrajino in kmečko arhitekturo.

V BEŽIGRAJSKI GALERIJ

50 razstav v treh letih

Do konca meseca na ogled dela akademskega slikarja Leona Koporca

V ponedeljek, 5. novembra, so v Bežigradski galeriji odprli razstavo del akademskega slikarja srednje generacije Ljubljanačana Leona Koporca. Po končani gimnaziji je študiral slikarstvo na ljubljanski likovni akademiji, kjer je tudi končal specialko pri prof. Kosu 1952. leta. Doslej se je lotil že več področij likovnega ustvarjanja, od risbe in ilustracije do male grafike in kopiranja fresk. Osemnajst let se je uk-

varjal s pedagoškim delom, sedaj pa se je po dolgih letih spet vrnil v svobodni poklic.

Bežigradskemu občinstvu se slikar predstavlja s kombinirano razstavo olj, gvašev in risb. Vsekakor nosijo težo razstave lepa, s umetniškoestetnega in slikarskega stališča izdelana olja, med katerimi najdemo tako tihožitja kot krajine, poseben čar pa imajo njegovi nadrealistični portreti. Tem je pridružil še

nekaj čudovitih rož v gvašu in šest risb.

Leon Koporc sodi med boljše slikarje današnjega časa, ki pa ni nikoli, verjetno žal na račun avtorjeve skromnosti, dosegel tiste umetniške veljave, ki bi jo zaslužil. Za seboj ima že dvanajst samostojnih razstav po Sloveniji in številne skupinske razstave.

Ob otvoritvi razstave del Leona Koporca je nekaj besed o avtorju in njegovih delih spregovoril umet-

PREŠERNOVA DRUŽBA

Za vsako družino

Pred izidom redne letne zbirke, ki prinaša tudi Prešernov koledar za leto 1980

Konec leta je pred nami, čas ko nas obiščejo knjige redne zbirke Prešernove družbe. Prešernov koledar za leto 1980 bo s svojimi 200 stranmi naš spremljevalec v letu, ki je pred nami. Kot ponavadi bo v njem vrsta zanimivih podatkov, sem ter tja bomo prebrali kako hudomušno črtico ali pesem katerega naših ustvarjalcev, privlačne pa so tudi zanimive ilustracije.

V zbirki so naslednje knjige: J. Kislinger: Debele zgodbe Petra Fuleža, Jurčič-Kersnik: Rokovnjači, M. Lalič: Prvi sneg, C. Jeglič: Vrtnarjevi spomini in kot nagrada za naročnike zbirke, ki velja broširana 150 din, vezana v celo platno pa 210 dinarjev, še delo Franca Šetince »Misel in delo Edvarda Kardačija«. Avtor je o knjigi dejal, da jo je napisal zato, »da bi poljudno, seveda pa ne na škodo tehnosti vsebine približal Kardačjevo misel in delo najširšemu krogu bralcev«.

Ob tej priložnosti velja opozoriti še na druge izdaje Prešernove družbe. Uveljavljena je že redna mesečna revija Obzornik (celoletna naročnina 160 din), vse več privržencev ima zbirka romanov »Ljudska knjiga«, ki bo za 350 din v cellem platnu zajela naslednja dela: F. Yerby: Saracensko budo, J. Steinbeck: Sladki četrtek, P. Lainé: Čipkarica, M. Gorki: Detinstvo, D. Sušič: Zalezovalci, V. B. Ibanez: Mrtni ukazujejo. Letošnja novost je knjižna zbirka »Hodil po zemlji sem naši« s petimi deli v prvem svežnju.

med katerimi naj omenimo le Cankarjev roman Na klancu in izbor Kosovelovih pesmi, proze in člankov pod naslovom Večer pod rdečo sipino. Pozabiti ne smemo tudi na tretjo izdajo Prešernovih poezij za 45 din oziroma v platnu za 80 din.

Knjige lahko vsakdo naroči pisмено »Prešernovi družbi«, Ljubljana, Opekarska-Borsetova 27 ali po telefonu 21-440; možno je tudi plačilo v treh obrokih.

nostni kritik Franc Zalar, nato pa se je predstavil trio Lorenz, katerih portret je tudi razstavljen na tej razstavi. Ob zaključku je vodja galerije Tomaž Bole pozdravil navzoče in avtorja ob jubilejni 50. razstavi v Bežigradski galeriji, kolikor jih je že steklo od ustanovitve, julija 1976. Razstava bo odprta do konca novembra.

M. B.

CESTNO PODJETJE

Prebili »kulturni led«

Čeprav prihaja zima in življenje v naravi počasi zamira, pa to prav gotovo ne velja za likovno dejavnost v naši občini, ki je vse bolj živahna. Vse več delovnih organizacij odpira vrata kulturi in se vključuje v aktivno kulturno življenje prav na področju, ki je morda med najprimernejšimi za neposredno približevanje kulturnih dobrin in vrednost delovnemu človeku.

Tako so tudi v Cestnem podjetju na Stolpniški 10 pripravili razstavo del bežigradskega akademskega slikarja Vladimirja Pirnata, ki se je že pred dvema letoma uspešno predstavil v Bežigradski galeriji. Razstava je razdeljena v dva dela, saj tako narekuje razstavni prostor – vhodna avla v poslovne prostore. V pritličju je razstavljenih sedem portretov, v 1. nadstropju pa je avtor prikazal nekaj del iz svoje znane serije tišine in oblakov. Ta razstava je nova osvežitve za bežigradski likovni prostor, predvsem pa velik prispevek približevanja kulture delovnemu človeku in jo lahko prav tako štejemo k delovnim uspehom Cestnega podjetja. Razstava je sicer posvečena Dnevni republike, vendar morda ne bi bilo napačno, če bi z razstavami zdaj, ko je »led« prebit, v bodoče nadaljevali.